

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἔλαβε γράμμα τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Καραϊσκάκη ὁ στρατηγὸς Βάσσος εἰς Ἐλευσίνα, δι' οὗ ἀνήγγελλεν ὁ ἀρχηγὸς, ὅτι καθ' ἣν ἡμέραν ἔγραφεν ἔμελλε νὰ κτυπήσῃ τοὺς εἰς τὸ κάτω Κλήμα (τόπον εἰς τὴν ἀριστερὰν ὄχθην τοῦ Μόρνου ποταμοῦ, τοῦ διαχωρίζοντος τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Λιδωρικίου ἀπὸ τῆς Ναυπάρκτου κείμενον) κλεισμένους ἔχθρους. Περὶ τούτου ἄλλην εἰδήσιν δὲν ἔχομεν· μανθάνομεν ὅμως παρ' ἀνθρώπων ἐκείθεν ἐλθόντων, ὅτι οἱ ἡμέτεροι ἐκτύπησαν τῷ ὥτι τοὺς ἔχθρους, καὶ ἐνίκησαν, καὶ ὅτι ἐκ τῶν τετρακοσίων ἐκεῖ ἔχθρῶν τριακονταδύο ἐσυλλήφθησαν ζῶντες, οἱ δὲ ἄλλοι ὅλοι ἐφονεύθησαν. Τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀπίθανον καὶ ἐλπίζομεν τάχιστα νὰ βεβαιωθῶμεν περὶ τούτου καὶ ἀπὸ γραμμάτων ἐπισήμων.

Εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν τῆς ἡμετέρας Ἐφημερίδος ἀνεφέραμεν ἐν συντόμῳ τοὺς λόγους τῶν Κυρίων Λιδδέλλου καὶ Οὐνίνου, ἐκφωνηθέντας ἐπὶ τῆς κατὰ τὴν 22 τοῦ Νοεμβρίου συνεδριάσεως τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ ὑπὲρ τῆς προβληθείσης ἀπαντήσεως εἰς τὸν λόγον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐδείξαμεν τὰ ὑπὲρ ἡμῶν φρονήματα τῶν ἀξιολόγων τούτων ἀνδρῶν. Ἀλλ' εἰς ταῦτα πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ ὅτι εἶπε περὶ τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος ὁ Κ. Ρ. Οὐίλσον. «Στοχάζομαι, εἶπεν, ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν σατράπην τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ τοῦ νὰ στείλῃ νέας δυνάμεις εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθὼς βιάζει καὶ τὸν μωκὴν τοῦ Ἀλγερίου νὰ μὴ κάμῃ ἐκ τῶν Εὐρωπαίων δούλους.»

Τελειόνει δὲ τὸν λόγον ὁ Κ. Οὐίλσον ζητῶν, νὰ ἰσχυρῶν ἡ Ἀγγλία ἔσωθῃ μὲν, ἐνδίδουσα εἰς τὰ ζητήματα τῶν κατὰ τὴν Ἰρλανδίαν καθολικῶν ἔξωθεν δὲ, ὑπερασπίζουσα τοὺς Ἕλληνας, καὶ τὰς συνταγματικὰς κυβερνήσεις.

Ἡ εἰς Στοκχόλμην, πρωτεύουσαν τῆς Σουηκίας, γενομένη ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων συλλογὴ ἔφθασεν εἰς πεντήκοντα χιλιάδας ταλλήρων εἰς ἑνὲς ἡμέρας, ἐκτὸς τῶν

εἰς πολλὰς ἐπαρχίας τῆς Σουηκίας γενομένων συνεισφορῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐστάλησαν εἰσέτι εἰς τὴν πρωτεύουσαν. Πολλοὶ φιλέλληνες πρὸς τούτοις ὑπεσχέθησαν νὰ δεχθῶσι καὶ ἀναθρέψωσιν ὡς ἴδια αὐτῶν τέκνα, ὅσα Ἑλληνόπαιδα αἰχμάλωτα ἤθελον ἐξαγορασθῇ καὶ πεμφθῇ πρὸς αὐτοὺς. (Gal. Mess., ἐκ Παρισίων, 23 Νοεμβρίου.)

Τὰ ὅσα ἐμδεῖκαν εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων φιланθρωπικὴν ἐταιρείαν ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου ἕως 24 Νοεμβρίου φθάνουσιν εἰς 22,878 φράγκα καὶ 15 ἑκατοστά. Μεταξὺ τῶν δῶρων τούτων, παρατηροῦνται τὰ ἀκόλουθα: ἡ ἐν Στοκχόλμῃ ἐταιρεία ἐνεδίδασκε, 10,000 φράγκα ἡ ἐν Δυσσελδὸρφῃ 3,000 φρ., ἡ ἐν Τρεῦν (Trenes), 1,300 ἡ ἐν Ἀγίνῳ (Agen), 1,000 ἡ Κυρία Μίσσα καὶ ἄλλαι Κυρίαι ἐν Σοίσσῳ 822 φρ. καὶ 30 ἑκατοστά ὁ Κ. Ριβαλαῖνος, ἐφημέριος ἐν Λωρμέντῃ, 785 φρ. 65 ἑκατοστά ἡ Κυρία Λεδαίγνη ἐν Villers-Correyet 432 φρ. 50 ἐκ., καὶ ἡ Κυρία κόμισσα τοῦ Κουρβάλου 279 φρ. 20 ἑκατοστά.

Ἡ ἐν Σιλησίᾳ τῆς Πρωσίας φιλελληνικὴ ἐταιρεία διεύθυνε πρὸς τὴν ἐν Παρισίοις 70,000 φρ. Ἐκτὸς τούτων ἐχορήγησε τὰ ἀναγκαῖα ἡ ἐταιρεία αὕτη εἰς πολλοὺς δυστυχεῖς Ἕλληνας, ζητήσαντας παρ' αὐτῆς βοήθειαν.

Ἐκ Γενεύης γράφουσιν ἀπὸ 21 Νοεμβρίου:

«Λόγος πολὺς γίνεται ἐνταῦθα εἰς τὰ ἐργαστήρια περὶ τῆς πρὸς τρία σολδία καθ' ἑβδομάδα συνδρομῆς, τὴν ὁποῖαν ἀπεφάσισεν ἡ φιλελληνικὴ ἐταιρεία νὰ ἀνοίξῃ. Ὁλος ὁ κόσμος φαίνεται διατεθειμένος νὰ συμμετέλῃ εἰς αὐτήν. Μία ἄλλη συνδρομὴ πρὸς ἑν σολιδίον ἀνοίχθη εἰς τὸ φροντιστήριον. Ἡ σπουδὴ διαδίδεται εἰς ὅλας τὰς τάξεις, καὶ δίδει χρηστὰς ἐλπίδας εἰς καλὸν ἀποτέλεσμα.

«Ὁ στρατηγὸς Πρωῦσος Κ. Κύνις ἐμδεῖκεν πρὸς τὸν Κ. Εὐινάρδον 2,500 φράγκα, συναχθέντα ἐκ συνδρομῆς, γενομένης ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν τοῦ 1στ' κόμματος τοῦ Πρωσιακοῦ στρατεύματος.» (Ἐκ τοῦ Συνταγματικοῦ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου.)

Ἡ παρὰ τοῦ Κ. Εὐινάρδον πρὸς τὴν τάξιν

τῶν ἐκ τῶν ῥαίων ἔργων τὸν βίον πορίζομένων γενεμ-
τη ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων πρόσκλησις εἰσηκούσθη εἰς τὰ
ἐργαστήρια, ὅπου τὰ παράπονα τῶν δυστυχῶν δὲν ἀντη-
χῶσι ποτὲ ἐπὶ ματαίῳ.

(Ἐκ τοῦ αὐτοῦ Συναγμ. ἀπὸ 3 Δεκεμβρίου.)

— Τὰ ὅσα ἐμβῆκαν εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν Ἑλλή-
νων φιλανθρωπικὴν ἐταιρείαν ἀπὸ 25 Νοεμβρίου ἕως
8 Δεκεμβρίου ἀναβαίνουν εἰς 45,098 φρ. καὶ 87
ἐκατοστά. Εἰς τὴν ποσότητα ταύτην παρατηροῦνται τὰ
ἀκόλουθα: Ὁ Κ. Δελεσέρτος ἔμβασεν εἰς λογαρια-
σμὸν τῶν ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν εἰκόνων συναχθέντων
χρημάτων 30,000 φράγκα· ἡ ἐν Στοκχόλμῃ ἐταιρεία,
5,550 φρ., ἡ ἐν Ἐσσεξφέλδῃ, 4,000, ἡ εἰς Μόνας,
2,376 φρ. 17 ἐκ., ὁ Κ. Γωγνιέρως, τραπεζίτης
εἰς Neufchâteau, 250 φρ., ἐτήσιον δῶρον διὰ τὸ 1827.

(Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου.)

Ὁ ὑπὲρ τοῦ ἀγῶνος τῶν Ἑλλήνων ἐθνουσιασμὸς τῶν
χριστιανῶν Εὐρωπαίων εἶναι σχεδὸν κοινός, καὶ ἦτον
εὐκόλως, ἂν ἦτον καὶ συγχωρητὸν εἰς ἡμᾶς, μετα-
φράζοντες ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν ἑφημερίδων τὰς εἰδή-
σεις περὶ τῶν ὧν λέγονται ἢ πράττονται ὑπὲρ αὐ-
τῶν, νὰ γεμίζωμεν ἐξ αὐτῶν μόνων ὅλους τοὺς ἀριθ-
μοὺς τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος· ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν δυνά-
μεθα νὰ περιορίσωμεν εἰς τοῦτο μόνον τὴν ἑφημερίδα,
ἀρκούμεθα εἰς τὸ νὰ κοινοποιῶμεν τὰ οὐσιωδέστερα,
καὶ νὰ προκαλόμεθα τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Ἑλλήνων.
Ὅτι ὅμως οἱ Ἕλληνες ὀφείλουσι νὰ πράξωσιν ἄξιον
καὶ ἑαυτῶν, καὶ τοῦ ζήλου τῶν φιλελλήνων, εἶναι νὰ
ἡμονοῶσι πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἓνα μόνον κοινὸν σκοπὸν
νὰ ἔχωσι, τὴν εὐδωσίῳ τοῦ κατὰ τῶν δυναστῶν αὐ-
τῶν ἀγῶνος.

Ἀναγγέλλουσιν ἐκ Στοκχόλμης, ὅτι ἐπίτροποι τοῦ
σατράπου τῆς Αἰγύπτου ἐζήτησαν παρὰ τῆς Σουηδικῆς
κυβερνήσεως τὴν ἄδειαν, νὰ κατασκευάσωσι εἰς τὰ ναυ-
πηγεῖα τῆς φρεγάτας εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ σατράπου· ἀλ-
λ' ἡ κυβέρνησις ἀπεπειρήθη τὸ ζήτημα.

[Ἐφημ. τοῦ Ἀμβούργου.]

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Courier ἀπὸ 7 Νοεμβρίου τὰ
ἀκόλουθα:

• Τὰ Καυκάσια λεγόμενα Ῥωσσικὰ στρατεύματα στρα-
τοπεδεύουσι πρὸς τὸ παρὸν εἰς Τίφλιν, ἀρχαίαν μητρό-
πολιν τῆς Γεωργίας, τῆς ὁποίας ἡ διοίκησις εἶναι ἐμ-
πιστευμένη εἰς ἀξιωματικὸν τινα Γερμανόν, εἰς ὑπηρε-
σίαν τῆς Ῥωσσίας εὐερισκόμενον. Τὸ στρατεύμα αὐτὸ,
ἐξ 80 περίπου χιλιάδων συνιστάμενον, σύγκειται ἐκ
τῶν καλλιτέρων στρατευμάτων τῆς Ῥωσσίας, καὶ τὸ
πλεῖστον μέρος εἶναι ἐκ τοῦ ἐν Παρισίοις μετὰ τοῦ αὐ-
τοκρατορος Ἀλεξάνδρου στρατεύματος, καὶ ἐπέμφθη ἀκο-
λουθῶς εἰς τὴν Γεωργίαν, ἐπειδὴ ὁ αὐτοκράτωρ ἐφοβεῖ-

το, μὴ ἔλαβεν ἐπὶ τῆς ἐν Γαλλίᾳ διατριβῆς τοῦ παρα-
πολύ φιλελευθέρου ἰδέας. Ἄν καὶ ὁ μισθὸς τῶν ἀξιο-
ματικῶν αὐτοῦ τοῦ στρατεύματος εἶναι περισσότερος τοῦ
τῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν, αὐτοὶ ὅμως πάλιν εἶναι δυσаре-
στημένοι, ἐπειδὴ θεωροῦσι τὴν εἰς Γεωργίαν ὑπηρεσί-
αν ὡς ἴσην ἐξορίαν. Ὁ ἑξαρχὸς τῶν κατὰ τὸ στρα-
τεύμα αὐτὸ πρώτων ἀξιωματικῶν εἶναι ὁ ἀνταγματάρχης
Κατζεβὺς, υἱὸς τοῦ περιφήμου Γερμανοῦ συγγραφέως.
Οἱ πρῶτοι οὗτοι ἀξιωματικοὶ εἶναι παραπολλοὶ, καὶ μετα-
ξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσι πολλοὶ Γεωργοὶ πρίγκιπες, καὶ
ἄλλοι ἐπίσημοι τοῦ τόπου ἐκείνου ἄνδρες, τοὺς ὁποίους
ἡ Ῥωσσικὴ κυβέρνησις ζητεῖ νὰ ἐλκύσῃ πρὸς ἑαυτήν,
καὶ ἐμπιστεύει εἰς αὐτοὺς συχνάκις τὴν διοίκησιν ἀ-
ξιολόγων θέσεων ἐπὶ τῶν συνόρων. Τὸ πλησιέστερον εἰς
τοὺς Ῥωσσικοὺς τόπους μέρος τῆς Περσίας εἶναι ἡ
ἐπαρχία τοῦ Ἐριδάνου, ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ σερ-
δάρη, πρίγκιπος δυνατοῦ καὶ πολεμικοῦ, κατὰ τινα τρό-
πον ἀνεξαρτήτου, καὶ ὑποτελοῦς τοῦ σιαχ τῆς Περσί-
ας. Τὸ Ἐριδάνον, ὅπου ἔχει τὴν καθέδραν τοῦ ὁ σερ-
δάρης, εἶναι τόπος ὀχυρὸς, τοῦ ὁποίου τὴν μνήμην θέλουσι
φυλάττει πολλὸν καιρὸν οἱ Ῥῶσσοι· ἐπειδὴ πολλάκις ἐ-
πεδιώχθησαν αὐτόθεν μετὰ ζημίας.

• Ὁ τερρινὸς σιαχ, Φέτ-Ἀλῆ-Σιαχ, εἶναι ἄνθρωπος
μετρίας ἡλικίας, καὶ ἀσθενοῦς κράσεως. Ὁ Πρωτότοκος
αὐτοῦ υἱὸς εἶναι ἄνθρωπος κατὰ πολλὰ πεπαιδευμένος
καὶ φιλελεύθερος, ὡς Πέρσης θεωρούμενος. Κατοικεῖ
συνήθως εἰς τὴν Ταυρίδα, πόλιν ὀχυρὰν, τῆς ὁποίας τὸ
πλῆθος τῶν κατοίκων ἀναβαίνει, ὡς λέγεται, εἰς 70
ἢ 80 χιλιάδων ψυχὰς. Ἡμπορεῖ τις νὰ παρατηρήσῃ
ὅτι ὁ τίτλος, μίρζα, τὸν ὁποῖον φέρει ὁ πρίγκιψ
αὐτός, ἔχει διάφορον ἔννοιαν, κατὰ τὴν διάφορον αὐ-
τοῦ θέσιν, δηλ. πρὸ τοῦ κυρίου ὀνόματος ἢ μετ' αὐ-
τὸ τίθέμενος· καὶ κατὰ μὲν τὴν δευτέραν περίστασιν
σημαίνει πρίγκιπα ἐξ αἵματος βασιλικοῦ· κατὰ δὲ τὴν
δευτέραν, ὅταν δηλαδὴ προτίθεται τοῦ ὀνόματος, δὲν
σημαίνει ἄλλο εἰμὴ Κύριος.

• Ὁ πρέσβυς Πέρσης Ἀβούλ-Χασάν, ὅστις πρότι-
νων χρόνων ὑπῆρχεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὠνομάζετο παρὰ
τῶν Περσῶν Μίρζα-Ἀβούλ-Χασάν· ἀλλ' ἀφ' οὗ ἐπα-
νῆλθεν εἰς Περσίαν, ὁ σιαχ ἐτίμησεν αὐτὸν διὰ τοῦ
τίτλου του χάνου ἢ στρατηγοῦ· ὅθεν δὲν ὀνομάζεται
πλέον μίρζας, ἀλλ' Ἀβούλ-Χασάν-Χάνης, τίτλος ἐ-
πόμενος πάντοτε τοῦ ὀνόματος. Ὁ ἄνθρωπος ὡτός ἔ-
χει τὴν σήμερον ἐμπιστοσύνην παρὰ τῷ σιαχ, καὶ
τιμᾶται παρ' αὐτοῦ παραπολύ.

• Πρὸς τὸ παρὸν ὀλίγοι Εὐρωπαῖοι ὑπάρχουσιν εἰς
τὴν Περσίαν, καὶ οἱ πλεῖστοι αὐτῶν εἶναι Ἀγγλοι.
Εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ σιαχ ἐπέχει τὸν τόπον τοῦ πρέ-
σβεως ἤδη ὁ ταγματάρχης Μακδονάλδος Κιννείρος, εἰς
ὑπηρεσίαν τῆς συντροφίας τῶν Ἰνδιῶν εὐρισκόμενος,
τὸν ὁποῖον ὁ σιαχ τῆς Περσίας συγκατένευσε νὰ δεχ-
θῇ, ἀφ' οὗ πολὺν καιρὸν ἐδίστασεν εἰς τὸ νὰ τὸν
δεχθῇ ὡς τοιοῦτον ἐκ τῆς συντροφίας· ἀλλ' ἐπεθύ-
μει πολὺ, νὰ πεμφθῇ εἰς κατεύθειν ἐξ Ἀγγλίας.

Εἰς τὸ στράτευμα τοῦ πρίγκιπος Ἀβδᾶ-Μιρζα εὐσεβοῦνται καὶ τινες Ἰταλοὶ ἀξιωματικοὶ, καὶ πολλοὶ Ῥωσοὶ. Οὗτοι προτιμῶντες τὴν Ἀρησκεΐαν τοῦ Μω-χαμέτου μᾶλλον ἢ τὴν τῆς Γραικικῆς ἐκκλησίας, καὶ δυνάμενοι νὰ ἔχωσι περισσοτέρας γυναῖκας ἢ ἐν Ῥωσίᾳ, ἔκριναν ἀρμόδιον ν' ἀλλάξωσι καὶ Ἀρη-σκεΐαν καὶ πατρίδα.

Οἱ Πέρσαι κατὰ τὸ φαινόμενον εἶναι προσκυλλη- μένοι εἰς τοὺς Ἀγγλους, καὶ δὲν ἀγαπῶσι τοὺς Γάλλους.,,

Ὁ Ῥάχοβαν ἐπὶ τῆς ἐκεῖ γενομένης μάχης ἔπε- σεν εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων καὶ μία ἰδιόγραφος ἐπι- στολή τοῦ διαδοήτου προδότου Γεωργίου Ἡ. Βαρνακιώ- του. Περὶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου ἐγένετο ἄλλοτε πολὺς λόγος, καὶ τὸ ὄνομά του συχνάκις ἀνεφέρετο· ἀλλ' ἔπειτα ἐλησμονήθη, καὶ ἔπρεπε νὰ λησμονηθῇ, καὶ οὔτε ἀξίος ἦτον τόσον πολλοῦ λόγου. Οὔτε ἡμεῖς ἠθέλαμεν ἀναφέρει τὸ ὄνομα τοῦ προδότου, ἐὰν δὲν ἐπαρακαλού- μεθα παρ' ἀνδρῶν, τῶν ὁποίων τὴν παγὰ κλησιν δὲν ἠμπορούσαμεν ν' ἀποποιηθῶμεν, νὰ καταχωρίσωμεν εἰς τὴν ἐφημερίδα τὴν εἰρημένην ἐπιστολήν. Ἡ ἐπι- στολή αὕτη γράφεται πρὸς τὸν Ἀλβανὸν Ταχίρ-ἀγαν Ἀμπάζην εἰς Ἀθήνας, καὶ ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ἐνδοξότατε καὶ πολυτιμημένε μου Ταχίραγα σέ προσκυνῶ.

Παρακαλῶ τὸν Θεὸν διὰ τὴν ζωὴν σου, καὶ διὰ τὰ χαερλῇ τιμημένα μονράτια τῆς καρδίας σου ἀμήν.

Ἀφ' οὗ ἐχώρισα ἀπὸ τὴν ἐνδοξότην σου, με' ὅλον ὁ- ποῦ σοῦ ἔσπειλα ταπεινόν μου, ἀποκρισὶν τῆς δὲν ἔ- λαβα. Ἐμὲ ἐφέτος με' ἦσαν πολλὰ κεντέρια. Ἀνάμε- να εἰς τὰ ἄλλα ἔχασα καὶ τὸν ἀδελφόν μου τὸν Γιάννον καὶ τὸ παιδί, ὅπου εἶχε, καὶ ἄς ἔχη δόξαν ὁ Θεός, καὶ νὰ ζήσῃ ὁ αὐθέντης μας 1, καὶ ἡ ἐνδοξότη σου.

Ἐμαθες καὶ τὰ ὅσα μοῦ κάμνει ὁ φίλος σου ὁ Μπε- κήραγας 2. Ποῦ εἶναι οἱ ὄρκοι του, καὶ ὅπου σὲ ἔβανε κεφίλην, ὅτι θέλει μοῦ γίνῃ ἀδελφός εἰς τοῦτον τὸν κόσμον καὶ εἰς τὸν ἄλλον 3; ποῦ σὲ ἔφησε τώρα; Τοῦτο δὲν εἶναι ὅπου νὰ με' ζημιώσῃ δέκα καὶ εἴκοσι σιγγεῖα· ἀλλὰ θέλει νὰ μᾶς δώκῃ ραγιαδες τῶν τζο-

μπαναρέων μας 1. Ὁ Θεὸς νὰ τῷ τὸ πληρώσῃ, ὅπως ἐ- δούλεψε καὶ χάλια δουλεύει.

Ἐγὼ ἐξεκίνησα νὰ ἔλθω εἰς τὸν αὐθέντην μας, νὰ σταθῶ μαζί του, διὰ νὰ γλυτώσω ἀπὸ τοῦ τόσου χρόνου τὰ κεντέρια, καὶ κατὰ τύχην μ' ἦλθεν ἐχθὲς χαρ- πὲρι ἀπὸ τὸν Κάλαμον, ὅτι ὁ Ἀνδρέας Ἰσκου καὶ ὁ Ῥάγκος ἐβγήκαν, καὶ ἐπῆγαν εἰς τὸ λιμάνι τῆς Ζαβέρτας, καὶ ἀντάμωσαν τὸν Τζόγκαν, διὰ νὰ ἔλ- θουν νὰ πλακώσουν τὸν Γιώτην, καὶ νὰ ὑπάγουν νὰ πιάσουν καὶ τὸ Δραγαμέστον, καὶ Λεσίνι, καὶ ἂν ἠμπορέσουν ἔξαφνα τζαλιστοῦν νὰ πιάσουν καὶ τὸ Βα- σιλάδι, καὶ διὰ τοῦτο γυρίζω ἐκεῖθε 2, ὅπου σεμπε- πι τοῦ Μπεκήραγα τὸν ἔλεπώ τὸν τόπον μου ὡσαν- τὴν μέλατιν. Αὐτοῦ στέλλω τὸν ἐδικόν μου τὸν χατζῆ, καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ κάμῃς τὸν τζαρέν, ὅπου νὰ τοῦ δώσῃ ὁ αὐθέντης μας τὸν λουφέν, ὡσαν ὅπου ἡξεύρεις εἰς τὴν χάλι εἶναι ὁ ταῖφάς μου.

Ἀγᾶ! Ἐτοῦτος με' τὰ συνειδισμένα του καμῶματα, ὅσα χάρτζια εἶχεν ἀφήσει ὁ αὐθέντης μας τὰ ἐπῆρην αὐτός. Διὰ ἐμένα ἔφησε διακόσια, καὶ ἀπὸ εἴκοσι γρόσια τὸ χάρτζι, ὅπου γίνονται ἑκατὸν, καθὼς τὰ ἔχει ὅλου τοῦ ἀσκερίου. Ποῦ νὰ πρωτοτρέξω ἐγὼ με' ἑκατὸν χάρτζια, καὶ νὰ ἦναι καὶ ὁ ταῖφάς μου χα- λασμένος διὰ τὴν Τουρκίαν 3, καθὼς τοὺς ἡξεύρεις; Διὰ τοῦτο ἐν' ἐκείνῃς βουκούφῃς τὸν αὐθέντην μας, νὰ μοῦ τὰ ἀνγατίσῃ, ἂν ὀρίξῃ, καὶ νὰ τὰ δῇ, καθὼς ὅλου τοῦ ἀσκερίου· εἰδὲ τὰ κάτῃ δὲν ἔχω, καὶ πῶς νὰ δουλεύσω δὲν ἡξεύρω· καὶ διὰ ὅλα αὐτὰ παρακαλῶ νὰ ἔχῃ τιμημένον σου τζεβάπι, καὶ νὰ μοῦ τὰ οἰδίσης· ὅτι ποῖος ἄλλος ἔχει τὴν γνώρισιν καὶ τὴν ἀγάπην

1 Δηλαδή, θέλει νὰ μᾶς κάμῃ ὑπηκόους τῶν παιμέ- νων μας, καὶ ποιμένας ὀνομάζει ὁ εὐγενέστατος Βαρνακιώ- της κατ' ἐξοχὴν τὸν Τζόγκαν, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον τὸν Ἀνδρέαν Ἰσκου, καὶ ἱ. Ῥάγκον, οἵτινες φιλιωθέντες πρὸς τὸν Μπεκήρ-αγαν, ἐδιωρίσθησαν διὰ μεσιτείας αὐτοῦ εἰς τὰς ἀρχαίας αὐτῶν καπιτανίας, καὶ τοῦτο δὲν ἠθελεν ὁ φι- λόδοξος Βαρνακιώτης, διὰ νὰ μὴν ἔχη ἀντιζήλους, καὶ μὴ σμικρυνθῇ τὸ βασίλειόν του.

2 Διὰ νὰ φανῇ πιστότερος δούλος, καὶ νὰ δεῖξῃ πε- ρισσοτέραν δούλευσιν πρὸς τὸν αὐθέντην του, διὰ νὰ ἀνταμει- φθῇ καὶ πλουσιώτερα, πλάττει ὁ καλὸς Βαρνακιώτης καὶ ἀνύπαρκτα, καὶ, ἀκόμη περισσότερον, ἀφάνταστα· καὶ ἀπέδειξίς τούτου προφανὴς εἶναι αὐτὸς ὁ χρόνος. Σεπτεμ- βρίου 7 ἐγράφη ἡ ἐπιστολή, καὶ τώρα εἶναι Ἰανουάριος τοῦ 1827, καὶ ὅμως ὅ,τι πλάττει ὡς γεννησόμενον ὁ Βαρ- νακιώτης δὲν ἐγένεν. Ὁ σκοπὸς τῆς ψευδολογίας ἐξηγεῖται κατωτέρω, ὅστις εἶναι ὁ λ ο υ φ έ ς!

3 Διὰ τὴν Τουρκίαν! καὶ διὰ τί νὰ μὴ χαλασθῇ διὰ τὴν Ἑλλάδα; Ἀλλ' ἄς χαλῶνται διὰ τὴν Τουρκίαν, καὶ ἡ Τουρκία ἡξεύρει πῶς θέλει ἀνταμεῖψαι τὰς θυσίας των, ὡς ἀντήμειψε δηλαδὴ καὶ ἄλλους, ὅσοι εἰστώσ τὴν ὑπε- ρέτησαν.

1 Αὐθέντης εἶναι ὁ Κιουταχῆς.

2 Ὁ διοικητὴς τῆς Πρεβέζης.

3 Ὁ Μπεκήρ-αγας θέλει γενῇ ἀδελφός τοῦ Βαρνακιώ- τη! πόθεν; καὶ πῶς; — Ὁ ἄπιστος, καὶ ἐπίορκος Ἑλ- λην καὶ χριστιανὸς ἐλέγχει ἄπιστον καὶ ἐπίορκον τὸν Ἀλ- βανὸν καὶ ρωαμετανόν! Ἀλλ' ἐλησμονήσεν ἴσως ὁ καλὸς Βαρνακιώτης τὸ, Προδοσίαν μὲν φιλῶ, προδότην δὲ μισῶ. Καὶ ποῖαν πίστιν; ποῖαν φύλαξιν ὀρκῶν ζητεῖ παρ' ἀπί- στου Ἀλβανοῦ ὁ ἄπιστος πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ πατρίδα, καὶ ἐπίορκος Βαρνακιώτης;

εἰς ἐμέ; Καὶ μένω εἰς τοὺς ὁρισμούς σου. 1826 Σεπτεμβρίου 7, ἀπὸ Νέπακτον.

Εἰς τοὺς ὁρισμούς σου πάντα
Γεωργάκης Νικολοῦ.
(Τ. Σ.)

Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Συνελεύσεως.

Πρόθυμοι νὰ ἐκπληρώσωμεν κατὰ δύναμιν τὰ ὅποια ἡ πατρίς μᾶς ἐνεπιστεύθη ἱερώτατα χρέη, σεβόμενοι τὸ ὑπ' Ἀριθ. Δ' ψήφισμα τῆς Γ' Ἐθνοσυνελεύσεως, καὶ ὑπεύκοντες εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης, ἐσπεύσαμεν νὰ συνέλθωμεν ἐνταῦθα.

Ἀλλὰ μὲ λύπην μας βλέπομεν παρερχόμενον τὸν πολὺτιμον καιρὸν, θραδύνουσαν τὴν συμπλήρωσιν τῶν δύο τρίτων τῶν πληρεξουσίων, καὶ ἐπιβλαδῶς παρεκτεινομένην τὴν ἀναβολὴν τῆς νομίμου ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως.

Γνωρίζοντες πόσης καὶ ὁποίας βαρύτητος εἶναι τὸ ὅποῖον εἴμεθα ἐπιφορτισμένοι χρέος, δὲν ἐδυσκολεύθημεν νὰ αἰσθανθῶμεν ὅτι, διὰ νὰ τὸ ἐκπληρώσωμεν εὐκολώτερα καὶ καλλήτερα, προσαπασιτεῖται νὰ προτιμήσωμεν διὰ τὴν συγκρότησιν τῆς Συνελεύσεως τόπον, ὅπου πρὸς τὰς ἄλλας εὐκολίας, καὶ τὴν κεντρικότητα νὰ ἔχωμεν διὰ τὴν ἡσυχίαν, διὰ νὰ σκεπτόμεθα ὀρίμως, καὶ τὴν ἀσφάλειαν, διὰ νὰ ἐκφράζωμεν ἐλευθέρας τὰς σκέψεις μας. Ὅθεν καὶ μὲ πρώτην, καὶ μὲ ἀκριβεστέραν ἐπακόλουθον ἔρευναν, παρὰ πάντα ἄλλον τόπον ἐνεκρίναμεν καταλληλοτέραν πρὸς τὸ μέγα τῆς Συνελεύσεως ἔργον τὴν νῆσον τῆς Αἰγίνης.

Ὅσάκις δὲ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν μας εἰς τὴν κρίσιμότητα τῆς πολεμικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ὅσάκις ἐρευνήσωμεν τὴν φύσιν τῶν παρεμπιπτόντων, εὐρίσκόμεθα εἰς τὴν δυσάρεστον ἀνάγκην τοῦ νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι παρὰ πάντα τ' ἄλλα αἰτία ἡ ἀναβολὴ τῆς συγκροτήσεως τῆς Συνελεύσεως, ὡς καὶ αὕτη ἡ πλέον ὀλιγοήμερος, καὶ τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων χειροτερεύει, καὶ τὴν ἐπανόρθωσιν των κάμνει δυσκολωτέραν.

Εἰς τὴν ὀρθότητα καὶ τὴν κοινωφέλειαν τῶν προεκτεθεισῶν δύο σκέψεων ἐπιστηριζόμενοι, κρίνομεν ἀναγκαῖον καὶ ἐπωφελές, κοινοποιούντες αὐτὰς εἰς τὴν Σ. ταύτην Ἐπιτροπὴν, νὰ τὴν παρακαλέσωμεν νὰ μὴ παραμελήσῃ κανὲν ἀπὸ τὰ μέσα, ὅσα, ὄντα ἐντὸς τῶν χρεῶν τῆς, στοχάζεται ὅτι συντείνουν εἰς τὸ νὰ συνέλθωσιν εἰς τὴν νῆσον ταύτην οἱ λοιποὶ πληρεξούσιοι, καὶ, συμπληρωθέντος ὅσον τάχιστα τοῦ ἀπαιτουμένου ἀριθμοῦ, νὰ γένῃ ἡ ἐνάρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως.

Ὅσον ἀθῶον, τοσοῦτον ἐπωφελές στοχαζόμεθα τὸ ἀντικείμενον τῆς αἰτήσεώς μας, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἀμ-

φιβάλλομεν ὅτι παραδεχθεῖσα θέλει ἐνεργηθῇ μετὰ τὴν ἀπαιτουμένην ταχύτητα.

Ἐξ Αἰγίνης τῇ 29 Δεκεμβρίου 1826.

Οἱ πληρεξούσιοι διαφόρων ἐπαρχιῶν.

Εὐβοίας.	Δερβενόχωρον.
Καρύστου Νεόφυτος.	Γρηγόριος Ἀθανασίου.
Γερωντιανὸς Ἰωακείμ.	Γεώργιος Λαγυθίου.
Γεώργιος Ροῦντου.	Θηβῶν.
Δημήτριος Παλαιολόγος.	Φεάγκος Βριζάκης.
Αἰγίνης.	Καλαβρύτων.
Γρηγόριος Ἀρχιμανδρίτης.	Κωνσταντῖνος Ζωγράφος.
Βονίτζης.	Καρυθαίνης.
Πάνος Μοναστηριώτης.	Ἀναγνώστης Ζαφειρόπουλος.
Λεβαδείας.	Κρήτης.
Λάμπρος Νάκος.	Μανουὴλ Βερναρδος.
Ἀθανάσιος Τζοῦτζος.	Σαντορίνης.
Ἡπειροῦ.	Παντολέων Αὐγερινός.
Λουκάς Βαΐα.	Νικόλαος Ἰγγλέσης.
Λουκάς Χορμόβα.	Ἀνδρούσης.
Ἀγράφων.	Σπύρος Φραγκίσκος.
Ἀναγνώστης Διδασκάλου.	Σαλῶνων.
Κραβάρων.	Κωνσταντῆς Δεδούσης.
Λιδέριος Λιβερόπουλος.	Ἀναγνώστης Νικολάπουλος.
Νικόλαος Χρυσοβέργης.	Ζητουνίου.
Ταλαντίου.	Ζαχαράκης Ἰωάννου.
Λάμπρος Ἀλεξάνδρου.	Ἀναγνώστης Παπ. Ἀλεξίου.
Ἀνδρου.	Μπουδουνίτζης.
Λεόντιος Καμπάνης.	Ἀναγνώστης Δαλαρῆς.
	Ἀναγνώστης Γκολφόπουλος.
Σάμου.	Ἀποκοῦρου.
Χριστόδουλος Ματακίδης.	Ἀθανάσιος Πλακωτής.
Ἰωάννης Λεκάκης.	Κορίνθου.
Εὐαγγελινὸς Παπ. Ἰωάννου.	Ἰωάννης Δασίου.
Κωνστ. Χ. Δημητρίου.	Κίας.
Φρουρίου Ἀθηνῶν.	Λογοθέτης Πάγκαλος.
Μακρυγιάννης.	Ἀνατολικοῦ.
Γ. Ψύλλας.	Κωνσταντῖνος Κανελέτος.
Νάξου.	Ἐκ τῆς Φρουρᾶς.
Μιχαὴλ Μαρκοπολίτης.	Μεσολογγίου.
	Ἰωάννης Ραζηκότζηκας.